

Óbecse község polgármestere Dragan Toši?, - aki a z?rzavaros '90-es évek nagy részében rend?rként dolgozott Belgrádban, - korábban büszkén hirdette, hogy ugyan nem a községben született, mégis ? irányítja a Tisza-menti járást.



A tavaly polgármesterré választott politikus eddigi mandátuma alatt számos olyan intézkedés született, amely a délszláv háborúban elmenekültek, a Koszovóról kitelepítettek, vagy éppen a Németországból visszatelepített szerbek és cigányok életkörülményeit javította, akik százmilliókat kapnak házvásárlásra, ingatlanfelújításra, családi gazdaságok beindítására. A község támogatásával Óbecsén a koszovói szerbeknek alapítottak szervezetet, Bácsföldváron a krajainai szerbek csoportosultak egyesületbe, míg Csiképusztán ortodox templom építését finanszírozza a község.

Mindeközben csak épp a magyarok helyben maradását és otthonteremtését szolgáló kezdeményezések maradtak el, akik emiatt sok esetben a külföldre való elvándorlást választják.

Eközben Óbecse Község 2016 végén a menekült személyek regionális szint? lakhatási programjának keretén belül házvásárlásához, illetve a már meglév? ingatlanok felújításához [490.000 eurót kapott](#), amelyre csakis olyan személyek pályázhattak, akik 1991 és 1995 között váltak menekülté.

A tavalyi év elején azonban a községi forrásokból, vagyis a magyar adófizet?k pénzéb?l is jutott [14 millió](#) a szerb menekültek pénzelésére.

Azért jár nekik el?ny, mert nem vállalták azt a sorsot, amit a délvidéki magyarok igen

Az a kezdeményezés, miszerint a szerb állam segíti a saját (egyres) állampolgárainak a lakhatási és megélhetési gondjait, mindenképp dicséretes és jó kezdeményezés. Csakhogy - miközben ezt a közös államkasszából teszik lehetővé azok számára akik gyermekkorukban a térségben sem tudták volna megmutatni hol van Óbecse - addig azoknak, akiknek már a sokadik felmenője is a község területén született, már nem járnak ilyen előnyök.

Azok a menekültek, akik Délvidékre jöttek, azt a kisebbségi sorsot nem vállalták fel, amelyben a szerbiai magyarság Trianon óta él.

Mindenkibe beleégett az a borzasztó kép, amikor családok ezrei, néhány zacskóba vagy traktorok pótkocsijaira pakolták fel az egész addigi életüket, és hosszú sorokban menekültek el az őket üldöző fegyverek elől. Menekülésükkel épp az olyan borzalmakat akarták elkerülni, amilyen például a csúrogi magyarságot is sújtotta 1944-ben. Így nem vállalták egy idegen ország elnyomását, ők nem vállalták fel, hogy kisebbségek legyenek a saját szülőföldjükön, nekik nem fért bele, hogy meg kelljen küzdeni napi szinten a nemzeti identitásukért. Sajnos sok esetben nem is rajtuk múlott a döntés, hogy maradnának-e, hiszen épp úgy kizavarták őket otthonaikból, mint például azokat a bácskai magyarokat, akiket a szerb rezsim békeidőben magyarellenes bosszúból [telepített ki Délvidékre](#).

Az áldozattá vált és ideköltözött családoknak pedig jár a segítség, ezt nem lehet elvitatni. Azonban a délvidéki magyar közösséget, amely ugyanezt a megpróbáltatást átélve megmaradt az ősei földjén, nem lenne szabad diszkriminálni. Márpedig épp ez történik.

"Én is szeretnék saját házat, de erre itthon nincs esélyem"

A téma kapcsán portálunk több Óbecse községi magyar fiatal is megkérdezett, akik közül többen arról számoltak be, hogy épp a lakhatási gondok azok, amelyek esetenként a nyugat-európai kivándorlás irányába terelik őket.

"Én még a szerencsések közé tartozom, mert bejelentett munkahelyem van, így a fizetésemmel és egy kis munka utáni mellékkeresettel meg tudom keresni a harmincezer dinárt is. De mutass nekem olyan tisztességesen dolgozó fiatal, aki mostanában saját házat épít itthon." - mondta el a névének elhallgatását kérő Óbecse községi magyar polgár.

Közzétette: Szerkesztő

2017. február 16. csütörtök, 21:50

Mint hangsúlyozta, ez az összeg arra elég, hogy megéljen, de függetlenedésre és főleg családalapításra semmiképpen sem elegendő.

"Harmincéves vagyok és még mindig a szüleimmel kell élnem. Én is kirepülnék a családi fészekből, de a rezsi és a lakbér után alig maradna pénzem. Saját ingatlanról álmodni sem merek, és akkor még a családalapításról nem is beszéltünk. A községben 5-6 ezer euróért már egészen jó állapotban lévő házat lehet venni. A több mint 200 milliós házvásárlásra magyarként én nem vagyok jogosult" - meséli a lapunknak nyilatkozó fiatal.

Beszéltársunk lehetőségek híján, de szakember lévén egyre inkább külföldre kacsingat, mint mondja, ott megbecsülik, ha valaki ért a mesterségéhez.

"Nem tudom arra alapozni jövőt, hogy egyik napról a másikra élek. A mindennapok túlélése nem lehet életcél" - mondja panaszosan.

Magyarok ki, menekültek be

Az anyagi források egyenlőtlen elosztása miatt súlyos kétség merce tapasztalható Délvidék-szerte, hiszen a kedvezményezették köréből a magyarság teljesen kiesik. Mindemellett pedig a nemzetiségi arányok is drasztikusan átalakulnak a mesterségesen gerjesztett folyamat hatására.

R. P.

{module [160]}

Közzétette: Szerkesztő

2017. február 16. csütörtök, 21:50

{nomultithumb}